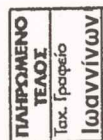

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 146

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2009

Κωδικός 2217

Με λίγη αισιοδοξία

Ενας καινούργιος χρόνος άρχισε και τον υποδεχθήκαμε όλοι με την ευχή «Αίσιο και ευτυχή». Είναι θέβαια μια καθιερωμένη ευχή που ανανεώνει την ελπίδα για το καλύτερο και δίνει δύναμη για μια πορεία καλύτερων ημερών. Η φετινή συγκυρία με την κρίση που επεκτείνεται σε όλο τον κόσμο ίσως δεν είναι η κατάλληλη για αισιόδοξες προβλέψεις. Για τους ανθρώπους μας και τον τόπο μας ένα μερίδιο της κρίσης θα περάσει σε όλους. Όμως η ελάχιστη ανάπτυξη που προσδοκούμε δεν έχει να φοβηθεί και μεγάλες απώλειες. Πάνω σε αυτή τη λογική πιστεύεται ότι το Πωγώνι χρειάζεται μια δόση αισιοδοξίας, ότι και αυτή η κρίση θα περάσει ανώδυνα. Η ιδέα αυτή είναι αρκετή για να οπλίσει όλους με δύναμη και προσπάθεια να ξεπεραστεί

και αυτή η περίοδος όπως τόσες άλλες πέρασαν από τον τόπο μας. Ο νέος χρόνος είναι ένα πεδίο άσκησης υπομονής, δύναμης και διατήρησης των κεκτημένων. Το Πωγώνι έχει εμπλουτιστεί με βασικές υποδομές που του δίνουν την πρόβλεψη για ένα αισιόδοξο μέλλον. Η ευχή «αίσιον και ευτυχές το νέον έτος» που άρχισε ας μας δώσει την αισιοδοξία που χρειαζόμαστε για να κρατήσουμε ζωντανό τον τόπο μας και να διατηρήσουμε ζωντανή την ελπίδα πως και αυτό θα περάσει. Με τέτοια αισιοδοξία ας πορευτούμε και τον καινούργιο χρόνο αφού η αγάπη για τον τόπο μας είναι δηλωμένη και αφού νεώτεροι γόννοι δίνουν το παρόν στην πρόοδό του. Είναι σημαντικό να επενδύσουμε με αισιοδοξία τις προσπάθειές μας για μας και τα παιδιά μας.

ΟΙ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Είναι πλέον μια διαπίστωση ότι όλο και πιο συχνά καταχωρούνται σε έντυπα προβολές με καλές ειδήσεις για την επαρχία μας. Τουριστικά φυλλάδια, εφημερίδες, περιοδικά, τηλεόραση προβάλλουν τη παρθένα φύση του Πωγωνίου, ενώ κάποιοι ταξιδιώτες και τουρίστες άλλων περιοχών «ξεπέφτουν» και στην περιοχή μας και εντυπωσιάζονται από τον άγνωστο τόπο μας. Αξιοπρόσεκτο είναι επίσης ότι φιλότιμες προσπάθειες συμπατριωτών μας, κυρίως νέων, στήνουν ιστοσελίδες με πλούσιο υλικό φωτογραφικό, ιστορικό, λαογραφικό και άλλα κείμενα που ενισχύουν αυτή την προβολή. Ο εναλλακτικός τουρισμός φαίνεται ότι χτυπάει την πόρτα μας και οι προβολές αυτές στρέφουν τα βλέμματα των «υποψιασμένων» και δραπέτων των μεγάλων πόλεων και προς την περιοχή μας. Η μέχρι τώρα άναρχη και χωρίς προγραμματισμό προσπάθεια ανάπτυξης είναι ανάγκη να μπει σε κάποια καλότητα μελέτης και προγραμματισμού, κάτι που αλλού το έχουν πετύχει. Να δούμε τι θέλουμε, τι έχουμε, μπορούμε και να μπούμε στο κανάλι μιάς άλλης ρότας για την ποθούμενη και όλο αναζητούμενη ανάπτυξη. Οι προβολές αυτές που γίνονται όλο και περισσότερο πυκνές μπορούν να μεθοδευτούν και να γίνουν παραγωγικές και αποδοτικές. Κάτι πρέπει να αλλάξουμε. Κάπου πρέπει να ανανεωθούμε. Η εφημερίδα μας είναι ανοιχτή για τέτοιες σκέψεις και απόψεις. Και το «κίνημα» που ξεκίνησε για το Περιβάλλον και τον Πολιτισμό είναι μιά μικρή συμβολή για να υποδεχθούμε αυτό που έρχεται.

ΣΤΟΝ 22ο ΧΡΟΝΟ

Με το φύλλο αυτό του Ιανουαρίου 2009, η εκδοτική μας προσπάθεια μπαίνει στον 22ο χρόνο. Αισθάνομαι και πάλι την υποχρέωση να ευχαριστήσω όλους όσους μου συμπαραστάθηκαν τόσο στην εκδοτική προσπάθεια όσο και στον εμπλουτισμό της ύλης της με συνεργασίες σε θέματα του Πωγωνίου.

Με αυτή την ενίσχυση, συνεχίζουμε την έκδοση της εφημερίδας, και θα συνεχίσουμε όσο οι δυνάμεις μας έχουν την δυνατότητα να ανταποκριθούν στο έργο αυτό. Πιστεύουμε ότι θα ξεπεράσουμε τις δυσκολίες, της έκδοσης, και θα μπορέσουμε να τη βελτιώσουμε.

Ευχαριστώ όλους που μας στηρίζουν για να κρατήσουμε μια φωνή δυνατή και μια σελίδα ανοιχτή σε κάθε θέση και άποψη.

Κων. Χρ. Κωστούλας

**ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ας ξεκινήσουμε ένα κίνημα
ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ του Πωγωνίου**

Στην εποχή που ζούμε με την τηλεόραση, βλέπουμε πολλές τελετές Θεοφανίων σε διάφορα μέρη της πατρίδας μας και σε άλλα, ακόμη και μακρινά μέρη του κόσμου. Όλα αυτά έχουν τον χαρακτηρισμό των τελετών και εκδηλώσεων, ή μια μικρή δόση αναδρομών. Δεν είναι σίγουρο ότι συγκινούν τον κόσμο ή τουλάχιστον έχουν κάποια ταύτιση με όση σημασία είχαν αυτά τα έθιμα παλιότερα. Για τα παιδιά ήταν μια ολόκληρη τελετουργία, και είχε τη γοητεία της αν συνέπιπτε με χιονόπτωση ακόμη και κρύο. Έτρεχαν τα παιδιά ακόμη και μεγάλοι να πάρουν το αγίασμα από τα βαθιά χαράματα. Και περίμεναν τον παπιά να αγιάσει το νερό στην κολυμπήθρα να βουτήξουν μέσα κάποιο αγγείο ή μπουκάλι να το γεμίσουν και να τρέξουν στο σπίτι να αγιάσουν ζωντανά και χώρους, να ποτιστούν όλοι

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΠΑΛΙΑ ΘΕΟΦΑΝΙΑ

με λίγο, αλλά και να κρατήσουν και λίγο σε ένα μπουκάλι για να το βάλλουν δίπλα στο εικονοστάσι για φάρμακο. Στις δικές μου αναμνήσεις από τα Θεοφάνια, είναι μια χρονιά της κατοχής που με έστειλαν από το σπίτι να πάρω εγώ το αγίασμα. Ήταν πολύ το χιόνι που είχε πέσει. Και η εκκλησία ήταν στον άλλο μαχαλά. Εκείνες τις μέρες είχαμε μεγάλο χιονοπόλεμο με τα παιδιά του άλλου μαχαλά. Και μας το είχαν τάξει ότι σαν πάμε στην εκκλησία για το αγίασμα θα μας περιμένουν με μπάλες χιονιού. Ξεκίνησα με την αγωνία τι θα γίνει σε τέτοιο εχθρικό περιβάλλον. Πώς θα πάω και κυρίως πως θα γυρίσω. Στον πηγαίο δεν μας πείραξαν

οι «αντίπαλοι». Μας άφησαν και πλησιάσαμε την εκκλησία και παρακολουθήσαμε τον αγιασμό. Έμένα μου είχαν δώσει από το σπίτι ένα, μάλλον μικρό, μπουκάλι να το γεμίσω μόλις και οι άλλοι θα βουτούσαν τα δικά τους στην κολυμπήθρα. Όσο διαρκούσε η λειτουργική διαδικασία εμένα με απασχολούσε η φυγή, αφού είδα ότι οι άλλοι ετοιμάζονταν να μας βομβαρδίσουν με μπάλες χιονιού. Μαζί με τους άλλους, όταν ήταν η κατάλληλη στιγμή, βούτηξα το μπουκάλι στην κολυμπήθρα και έφυγα αμέσως τρέχοντας για το σπίτι. Δεν γλίτωσα μερικές μπάλες αλλά τα κατάφερα να φθάσω στο σπίτι. Και εκεί έδωσα το μπουκάλι αλλά δοκί-

μασα την μεγαλύτερη απογοήτευση. Το μπουκάλι ήταν άδειο. Δεν είχε μέσα ούτε σταγόνα αγίασμα. Είτε γιατί δεν το βούτηξα καλά στην κολυμπήθρα, είτε γιατί βιάστηκα, είτε γιατί στη φυγή μου άδειασε στο δρόμο, το μπουκάλι ήταν άδεια. Το κλάμα δεν ήταν βέβαια καταφύγιο. Περισσότερο με ενοχλούσε η ήττα στον χιονοπόλεμο που έτσι δικαίωνε τους αντιπάλους του άλλου μαχαλά. Μικρά επεισόδια που γέμιζαν τη ζωή αυτού του δικού μας μικρού κόσμου του Μεγάλου!

Ανήμερα των Θεοφανίων γινόταν η μεγάλη λειτουργία και τότε τηρούσαν το έθιμο να «χτυπάνε» τις εικόνες, μια μορφή δημοπρασίας για να ενισχυθεί η εκκλησία και οι ανάγκες των σχολείων. Εκείνη τη χρονιά ο παππούς μου, ο μπά-

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΠΑΛΙΑ ΘΕΟΦΑΝΙΑ

Συνέχεια από την 1η σελ.

μπα Σπύρος όπως τον έλεγαν, δεν θα πήγαινε στην εκκλησία για το δικό του τάμα. Έκανε πολύ κρύο και φοβήθηκε. Με φώναξε και μου έδωσε ένα χιλιάρικο. Δεν μπορώ να εκτιμήσω τι αντιπροσώπευε. Στα χέρια μου ήταν ένα μεγάλο ποσόν. Μου είπε να παρακολουθώ το «χτύπημα» και όπου καταλάβαινε ότι μπορείς σε κάποια εικόνα αγίου να φωνάξεις «χίλιες δραχμές». Μετά την θεία λειτουργία άρχισε το «χτύπημα»! Πρώτα ήταν για τον Σταυρό και ποιος θα ήταν ο «νουνός» που θα έκανε και στο σπίτι του τηγανίτες και γλέντι! Τότε ένας δικός μας, ο Βασίλης Κωστούλας, έκανε εμπόριο με διάφορα εφόδια που έφερνε από την Αλβανία (πολλά προελεύσεως Ιταλικής), ήταν εχούμενος. Φαίνεται ότι είχε εκδηλώσει την επιθυμία να χτυπήσει το Σταυρό. Οι άλλοι, σκέφτονταν πως θα τον παρασύρουν σε μεγάλο χτύπημα για να πάρει και η εκκλησία ένα μεγάλο ποσόν. Άρχισε το «χτύπημα». Έλεγε αυτός ένα ποσόν και πριν κατακυρωθεί σε αυτόν το «χτυπούσε» κάποιος από την άλλη παρέα που πρωτοστατούσαν Μανιώτης, Τζίμος κ.ά. που πρόσφερε κάτι παραπάνω. Αυτό, κρατούσε σε αγωνία και το εκκλησίασμα που περίμενε να δει σε τι ύψος θα φθάσει το «χτύπημα». Κάπου έδειχναν να τους διασκεδάζει αυτή η διαδικασία! Εγώ παρακολουθούσα

με προσοχή τα «χτυπήματα» και έσφιγγα στο χέρι μου στην τσέπη του παλτού μου το χιλιάρικο του παππού, που φάνταζε μικρό για όσα ποσά άκουγα να «χτυπιούνται». Και αναλογιζόμουν πότε θα «μπω» και εγώ στο παιχνίδι! Πέρασαν οι μεγάλοι Άγιοι, που όπως κατάλαβα ήταν τάματα κάποιων οικογενειών και δεν χτυπιούνταν εύκολα, αφού άρχιζαν πάνω από το δικό μου χιλιάρικο. Καθώς κατέβαιναν οι προσφορές στις νέες εικόνες και πριν εκφωνήσει κάποιος μια προσφορά ετοιμαζόμουν να «χτυπήσω» κι εγώ. Δυό τρεις φορές δεν πρόλαβα, την τελευταία στιγμή ο επίτροπος εκφώνησε τον Άγιο Αντώνιο που, βέβαια, εμείς δεν είχαμε καμία σχέση. Και τότε ύψωσα τη παιδική μου φωνή και χτυπάω: «χίλιες δραχμές»! Όλο το εκκλησίασμα γύρισε και με κύτταξε να δει ποιος «χτύπησε». Εγώ κατακόκκινος από την ντροπή και κυρίως από την αγωνία μήπως τελειώσουν οι άγιοι, έμεινα στήλη αλατος, αλλά στο βάθος ικανοποιημένος που έφερα σε πέρας μια αποστολή που μου ανέθεσε ο παππούς μου. Δεν αντιπρότεινε κανένας άλλος κι έτσι είμον ο «πλειοδότης»! Καμαρωτός γύρισα στο σπίτι και είπα για το «χτύπημα» των Αγίου Αντωνίου. Στο σπίτι όλοι με κύτταξαν και μου είπαν. «Καλά δεν χτυπούσες κανέναν άλλο Άγιο»; Δεν

σου είπε κανείς ότι τον Άγιο Αντώνιο τον παίρνει ο Αντώνης Ζαμπέλας;» Είδα βέβαια κάποια απορία στην εκκλησία όταν φώναξα «χίλιες δραχμές», αλλά ο Αντώνης Ζαμπέλας που ήταν εκεί δεν φάνηκε ότι θα με «χτυπούσε» για τον Άγιο Αντώνιο. Έδειξε κάποια ανωτερότητα, σαν έκφραση ενός υψηλού φρονήματος ενός άρχοντα και με άφησε να περάσω πρώτος. Που να φανταστώ τότε, και αυτός το ίδιο, ότι η εγγονή του Μαργαρίτα θα γινόταν γυναίκα μου! Για μένα ήταν σημαντικό που εγώ ένα δεκάχρονο παιδάκι πήρα μέρος σε μια τέτοια παραδοσιακή τελετουργία, και τόλμησα να «χτυπήσω» μια εικόνα την ημέρα των Θεοφανίων σε αυτή τη δημόσια διαδικασία! Η αίσθησή ότι συμπεριφέρθηκα σαν μεγάλος που έκανε ένα βήμα ένταξης στην μικρή κοινωνία, να βρεθώ ισότιμος διεκδικητής μέσα στο εκκλησίασμα, όπου δοκίμασα, όχι μόνο την αγωνία αλλά και την υπερηφάνεια που εκπροσώπησα τον παππού μου!

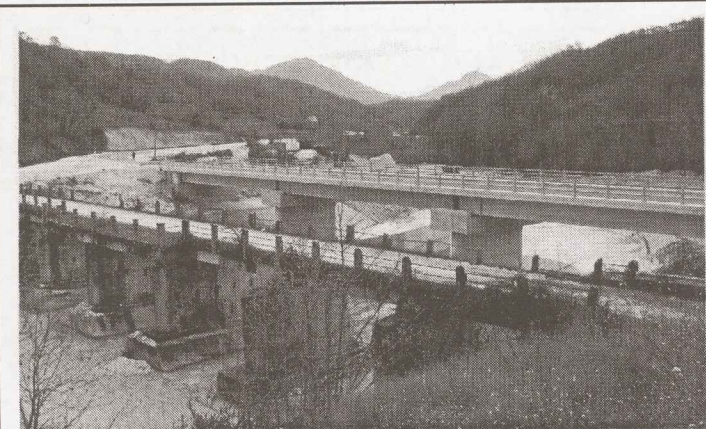
Πολλές φορές διαλογίζομαι τι μας δίνει με το χωριό, και βλέπω τον εαυτό μου σήμερα στα μικρά παιδιά που το καλοκαίρι βρίσκονται στα χωριά και συμμετέχουν στα δρώμενα, πως κι αυτά γεμίζουν τις μπαταρίες τους με αναμνήσεις για το μέλλον, γεμίζοντας τις δικές τους σελίδες ζωής!

Κων. Χρ. Κωστούλας

ΘΑΝΑΤΟΙ

* Απεβίωσε στο Δελβινάκι η Ισμήνη Βίλλη.

* Απεβίωσε στο Κοροπί, όπου και κηδεύτηκε ο Αθαν. Κ. Κυρλής από την Καστανιάνη, ετών 56.

Η παλιά και η νέα γέφυρα στο καλντερίμι - Όψη από Πωγωνιά

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μηνιαία Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

ΕΔΡΑ: Πωγωνιά

Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής: Κων. Χρ. Κωστούλας

Διευθύνσεις επικοινωνίας:

Πωγωνιά (Τ.Κ. 44002), τηλ. 26570-31333

Ιωάννινα-Οπλ. Πουτέστη 16 (Τ.Κ. 45332),

τηλ. 26510-70485

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ

«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ» Πέραμα Ιωαννίνων

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ
2657-0-

ΟΤΕ Δελβινάκιου	22399
	22121
	22139
ΔΕΗ Δελβινάκιου	22211
Ταχ. Δελβινάκιου	22244
Ταχ. Κεφαλοβρύσου	41210
Δημόσιο Ταμείο	22246
Συμβολαιογραφείο	22006
Ιερά Μητρόπολη	22203
Κυνηγετικός Σύλλογος	22359
Κέντρο Υγείας	22222
Δελβινάκιου	22540, 22541
Φαρμακείο Δελ.	22525
Φαρμακείο Κεφ/σου	41012
Ιατρείο Βασιλικού	41300
Ιατρείο Βήσανης	71366
Ιατρείο Κερασού	51624
Ιατρείο Κεφαλ/σου	41586
Ιατρείο Κτισμάτων	51201
Ιατρείο Πωγωνιάς	31203
Αστυνομία Δελ/κίου	22216
	22365

Τμήμα Συνοριακής Φύλαξης	22085-22086
Δελβινάκιου	71243
Αστυνομία Βήσανης	51570
Αστυνομία Καστανής	41216
Αστυνομία Κεφ/σου	51292
Αστυνομία Κτισμάτων	31201
Αστυνομία Πωγ/νής	
Ελεγχος Διαβατηρίων	51230
Κακαβιάς	51210
Τελωνείο Κακαβιάς	22208
Δασονομείο	51300
Φυλάκιο Κακαβιάς	31344
Φυλάκιο Δρυμάδων	31050
Τελωνείο Δρυμάδων	

ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Ανω Πωγωνίου	(26570) 41206
	ΦΑΞ - 41206
Δελβινάκιου	(26570) 22204
	ΦΑΞ - 22444
Κοιν. Αλδάνης	(26570) 51667
Κοιν. Πωγωνιάς	(26570) 31227

1. Κων. Χρ. Κωστούλα «Ο κύριος του Ξηροβάλτου - Το μεγάλο ντερένι του Πωγωνίου» Μια σύνθετη εργασία για το πέρας του Ξηροβάλτου
2. Κων. Χρ. Κωστούλα «Γνωριμία με την Πωγωνιά» Ένας μικρός οδηγός με ιστορικά και άλλα στοιχεία για την Πωγωνιά
3. «Πωγωνιά» Ανατύπωση του σπάνιου αυτού βιβλίου του Ι. Λαμπρίδη που πρωτοεκδόθηκε το 1889
4. «Πωγωνιά Χρονικά» Τόμος 1
Θέματα: Αρχαιολογία-Ιστορία-Λαογραφία-Πεζογραφία-Ποίηση-Ερευνα-Στατιστικά-Βιβλιογραφία-Τοπωνύμια κ.ά.
5. «Φωτογραφικό Λεύκωμα Πωγωνίου» Σειρά 1
Ένα 16σελίδο μεγάλο σχήματος 20x28, με 16 σπάνιες φωτογραφίες Πωγωνίου
6. Κων. Χρ. Κωστούλα «Η μέρα μου λένε κι εγώ γράφω» Μια καταγραφή σημειώσεων με τοπικές ιστορίες, κοινωνική και αγροτική ζωή, έθιμα, προλήψεις, δοξασίες μιας εποχής στο Δολό και αλλού.
7. «Πωγωνιά Χρονικά» Τόμος 2
Θέματα: Ερευνα-Αρχαιολογία-Ιστορία-Πεζογραφία-Ποίηση-Στατιστικά-Τοπωνύμια-Φωτογραφία
8. «Πωγωνιά» Φωτογραφική αναδρομή 100 χρόνων
9. Κων. Χρ. Κωστούλα «Ενα παλιό του '40 θυμάται» Ένα «παιδικό ρεπορτάζ» ενθυμίων από τον πόλεμο του '40
10. Κων. Χρ. Κωστούλα «Οι ειδυλλιακοί του Γένους» Μια καταγραφή ενθυμίων στα εκκλησιαστικά βιβλία του Φαραγγίου
11. Κων. Χρ. Κωστούλα «Το μικρό χρονικό του Σχολείου Ρομπάν (Μερόνης) Πωγωνίου» Μια καταγραφή πληροφοριών για την εκπαίδευση των παιδιών των Ρομπάνων.
12. Αχ. Βοζιάρη: «Ενα άλλο παλιό του '40 θυμάται από την Ιταλοκρατούμενη πλευρά»
- 12Α. Αχ. Βοζιάρη: «Η δεύτερη δεκαετία της ζωής μου»
13. «Πωγωνιά Χρονικά» Τόμος 3
14. Κων. Χρ. Κωστούλα: «Το δικό μου κανίσκι»
15. Ενθυμώσεις του Μάνου Μάρη
Σχόλια - σημειώσεις Κων. Χρ. Κωστούλα
17. Κων. Χρ. Κωστούλα: Γεωργιος Πανταζίδης.
19. Γ. Λεκάκη: Το ημερολόγιο ενός λογία από τη Μερόνη
20. Κων. Χρ. Κωστούλα: Οι Ραφτόδες των Ρομπάνων
21. Κων. Χρ. Κωστούλα: Το θέατρο στο Πωγωνί

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΥΒΛΙΟΦΩΝΗ»

Για το ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ μας - περισσότερη αγάπη

Ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ 2»
ΣΕ ΚΑΤΑΨΥΞΗ!

Καμιά κίνηση δεν παρατηρείται στον «Καποδίστρια 2» το τελευταίο διάστημα. Ελαχιστοποιήθηκαν και τα δημοσιεύματα τοπικών απόψεων. Κυριαρχεί η άποψη ότι «καλά είμαστε και έτσι» από τους βολεμένους και κατέχοντες τις πολυθρόνες της εξουσίας. Είπαν ότι από το Μάρτιο θα αρχίσει μια ακόμη συζήτηση για την Διοικητική Μεταρρύθμιση. Στο μεταξύ καταναλώνεται η τετραετία που τρέχει και τα χρονικά περιθώρια στενεύουν από πλειάδας χρόνου για την υλοποίηση όποιων αποφάσεων ληφθεί για την εφαρμογή του. Έτσι κάπως έγινε και τα προηγούμενα χρόνια και μήτχη στις Καλέντες η μεταρρύθμιση και ο περιορισμός των ΟΤΑ. Ως τότε περιμένουμε

ΔΕΝ ΘΑ
ΑΠΟΔΥΝΑΜΩΘΟΥΝ ΤΑ
ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΕΙΑ
ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μετά από συνάντηση που είχε ο Μητροπολίτης μας κ. Ανδρέας με τον Επιθεωρητή της Αστυνομίας πήρε την διαβεβαίωση ότι ο αριθμός των τμημάτων συνοριοφύλαξης δεν πρόκειται να μειωθεί. Το θέμα προκλήθηκε από την πρόσκαιρη μείωση της δύναμης των τμημάτων λόγω γεγονότων στην Αθήνα και στις μεγάλες πόλεις για την αντιμετώπιση των κινητοποιήσεων.

ΣΤΟΝ ΚΑΚΟΛΑΚΚΟ
ΚΑΗΚΕ ΣΠΙΤΙ

Το σπίτι του Λάμπρου Κολιού στον Κακόλακκο καταστράφηκε ολοσχερώς από πυρκαγιά. Τα αίτια της πυρκαγιάς δεν εξακριβώθηκαν από την Πυροσβεστική Υπηρεσία. Ο Λάμπρος Κολιός, που πήρε πολλά μηνύματα συμπάθειας και συμπαράστασης εκφράζει μέσα από την εφημερίδα μας τις ευχαριστίες προς όλους που εκδήλωσαν τα φιλικά τους αισθήματα.

ΤΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΣ

Στις προθέσεις της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας Ιωαννίνων είναι να δημιουργήσει ένα κέντρο προβολής των αρχαιολογικών πραγμάτων στο Κάτω πωγωνί και συγκεκριμένα στο παλαιό Στρατιωτικό Φυλάκιο Κτισμάτων. Στη διαδικασία απόκτησης του οικισμού και του γύρω χώρου εμφανίστηκε ένα εμπόδιο που έχει σχέση με το ιδιοκτησιακό του χώρου επί του οποίου έχει ανεγερθεί το κτίριο ο οποίος ανήκει σε ιδιώτη και συμφωνά με τη νομοθεσία και το κτίσμα. Το θέμα βρίσκεται σε στασιμότητα.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΓΙΑ Φυλακές;

Διαβάσαμε στο Γιαννιώτικο Τύπο ότι ο Δήμος Δελβινάκιου πρότεινε, και προσφέρει έκταση για να μεταφερθούν οι φυλακές Ιωαννίνων. Δεν γνωρίζουμε πως έχει ακριβώς το θέμα. Γράφτηκε ακόμη ότι πάρθηκε ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. Το θέμα όμως έχει και ένα ευρύτερο ενδιαφέρον για όλο το Πωγωνί, και ίσως έπρεπε να γίνει και να προηγηθεί και ένας ευρύτερος κοινωνικός διάλογος. Υπάρχει ασφαλώς ένας προβληματισμός για τη λειτουργία ενός τέτοιου καταστήματος στην περιοχή μας, από το γεγονός ότι γύρω από μιά τέτοια εγκατάσταση συγκεντρώνονται άνθρωποι που δημιουργούν δυσάρεστες καταστάσεις και εκδηλώσεις. Την περίοδο μάλιστα που μιλάμε για ανάπτυξη ήπιου εναλλακτικού τουρισμού ένα τέτοιο κατάστημα δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβατό. Όταν το Δελβινάκι κάνει αγώνα για τη λίμνη της Ζαράβινας, για το Δασικό χωριό, διατηρεί ξενώνες τουριστικής ανάπτυξης, τόσο στο Δελβινάκι όσο και σε ορισμένα χωριά, δημιουργεί πολιτιστικές επίσης και οργανώνει πολιτιστικές εκδηλώσεις, η ύπαρξη μιας τέτοιας εγκατάστασης στην περιοχή ευθίσκονται σε αναντιστοιχία με τις προσπάθειες αυτές. Θα μπορούσε να τεθεί ένα απλό ερώτημα. Υπάρχει καμιά τέτοια ανάλογη πρόταση για την εγκατάσταση των φυλακών στο Ζαγόρι, στην Κόνιτσα, στα Τζουμέρκα όπου έντονη είναι η προσπάθεια για τουριστική ανάπτυξη και αναβάθμιση των περιοχών αυτών; Απλώς καταθέτουμε τον προβληματισμό μας αλλά και ερωτήματα συμπατριωτών μας που έμαθαν για αυτή την εξέλιξη του θέματος. Να συμπληρώσουμε ότι παλαιότερα έγιναν κινητοποιήσεις στο Πωγωνί όταν είχε εκφραστεί η ιδέα να οδηγηθούν τα λείψανα των Ιωαννίνων από τον βιολογικό καθαρισμό στο Πωγωνί, όταν έγινε πρόταση για τη δημιουργία του ΧΥΤΑ Ιωαννίνων στο Πωγωνί, όταν συζητήθηκε η πιθανότητα να εγκατασταθεί βυροδεφείο στη περιοχή Δελβινάκιου (έγινε μάλιστα και δημοψήφισμα) και όταν με κάποια πρόταση αντιμετώπιστηκε το ενδεχόμενο να απομακρυνθούν τα πτηνοτροφεία από το λεκανοπέδιο Ιωαννίνων και να εγκατασταθούν στο Πωγωνί. Αν οι προσπάθειες της Τοπικής μας Αυτοδιοίκησης στον τουριστικό και επιχειρηματικό τομέα αποτυγχάνουν αν αναζητηθούν αλλού τα αίτια. Οι αποτυχημένες επιχειρηματικές προσπάθειες στην περιοχή μας είναι γνωστές και τις έχουμε εκθέσει, και στα συνέδρια και τις δημοσιεύσαμε στην εφημερίδα μας. Η επιλογή των φυλακών δεν είναι ο αντίλογος στις τόσες αναπτυξιακές αποτυχίες.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ - Η ΑΓΡΙΑ ΠΑΝΙΔΑ

Έχουμε γράψει πολλές φορές για το κυνήγι και την άγρια πανίδα της περιοχής μας. Και πολλές ήταν οι μη τελέφορες προσπάθειες για την προστασία της πανίδας και την αξιοποίηση της σαν τοπικού περιβαλλοντικού πλούτου. Κι εφέτος οι κυνηγοί που έβασαν στα μέρη μας ήταν αρκετοί. Άλλοι μπορούν να πουν πόσο σωστά λειτουργήσαν οι κανόνες και οι Νόμοι. Η αισιοδοσία πάντως είναι ομολογημένη από πολλούς. Μία όμως διαπίστωση είναι θλιβερή. Οι δασικές υπηρεσίες δεν έχουν πάρει κάποια μέτρα προστασίας της άγριας πανίδας και δεν έχουν οριοθετήσει απαγορευμένες ζώνες κυνηγιού στην επαρχία μας ή τουλάχιστον δεν είναι κάποιες εμφανείς και οριοθετημένες με πινακίδες. Αν και διαστύζουμε να γράψουμε την πληροφορία, όπως μου σύστησαν κάποιοι κυνηγοί, όμως το μιλούμε να δημοσιοποιήσουμε την καλή είδηση ότι σε περιοχή του Πωγωνίου εμφανίστηκε μία μικρή ομάδα από ζαρκάδια. Το σημειώνουμε όχι μόνο σαν καλή είδηση, αλλά σαν γεγονός ότι ο τόπος μας μπορεί σύντομα να ανακτήσει την παλιά του αίγλη για τα ζαρκάδια που υπήρχαν κάποτε, με μικρά σύντομα μέτρα από τη Δασική Υπηρεσία, την επαγρύπνηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και την Περιβαλλοντική συνείδηση όλων μας. Το βάζουμε και αυτό μέσα στο «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ» που προβάλλουμε.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΠΑΝΕ
ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΣΗ

Τα έργα συντήρησης και προστασίας των τριών Μοναστηριών Αβελ. Βομπλίου και Μεγγολίτης καθώς και της εκκλησίας Ρουμιάς δρομολογούνται πλέον προς την φάση της δημοπράτησης πριν από το Πάσχα. Τέσσερα πολιτιστικά μνημεία του Πωγωνίου γνωρίζουν την φροντίδα της Νομαρχίας μέσα από προγράμματα που λειτουργούν. Για την περίπτωση των αναφερομένων μνημείων πρέπει να σημειώσουμε ακόμη μία φορά την απο-
τελεσματική παρέμβαση του Νομαρχη Ιωαννίνων κ. Αλέξανδρου Κοζομάνη, ο οποίος από τον περασμένο Ιούνιο που πήρε το πράσινο φως για την ένταξη στο πρόγραμμα ΠΙΝΔΟΣ τα έφερε σύντομα στο φάση της εκτέλεσης. Και είναι η πρώτη παρέμβαση για τέτοια πολιτιστικά μνημεία του Πωγωνίου.

ΦΩΤΟΧΩΡΟΣ
ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑ 12
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ.: 26510-40937

ΤΟ ΜΑΡΤΗ ΘΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ ΤΟ
ΤΕΛΩΝΕΙΟ ΔΡΥΜΑΔΩΝ

Μάθαμε, χωρίς ακόμη να το επιβεβαιώσουμε, ότι από τον Μάρτη θα αρχίσει να λειτουργεί κανονικά το Τελωνείο Δρυμάδων. Είναι ένα θετικό βήμα για την ομαλοποίηση της διακίνησης ανθρώπων, αυτοκινήτων και αγαθών από αυτόν τον Συνοριακό Σταθμό, που εξυπηρετεί έναν αριθμό χωριών τόσο του ξεκομμένου Πωγωνίου όσο και της πλησιόχωρης Ζαγοριάς.

ΤΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ
ΤΟΥ ΑΝΩ ΠΩΓΩΝΙΟΥ
ΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ

Στα Κτίσματα, και σε χώρο δίπλα στην κεντρική Εκκλησία εντοπίστηκαν θεμέλια από κάποιο Ρωμαϊκό μάλλον κτίσμα. Η αρχαιολογική Υπηρεσία άρχισε ανασκαφικές έρευνες με την συνδρομή του Δήμου Δελβινάκιου ο οποίος εξασφάλισε σε πρώτη δόση 20.000 — που θα καλύψουν και τη δαπάνη περιφράξης του χώρου, με πρόθεση να εξασφαλιστούν και άλλα κονδύλια. Δεν παρεμβαίνουμε στη λειτουργία των Δήμων, και σημειώνουμε αυτή την ενέργεια του Δήμου στα θετικά του έργα για τα αρχαιολογικά. Όμως δεν μπορούμε να αποφύγουμε την σύγκριση με το ανασκαφικό έργο που από το 1979 εκτελείται από τον αρχαιολόγο κ. Ηλία Ανδρέου στην περιοχή του Δήμου Άνω Πωγωνίου στην Άνω κοιλάδα του Γορμού, με σημαντικά ευρήματα που εκτίθενται μάλιστα σε ιδιαίτερη ενότητα στο ανακατασκευασμένο Αρχαιολογικό Μουσείο Ιωαννίνων. Ο Δήμος Άνω Πωγωνίου στα χρόνια αυτά δεν κατόρθωσε να ενισχύσει τις εκεί αρχαιολογικές ανασκαφές ούτε με ένα ευρώ. Στα χρόνια αυτά οι άνθρωποι και οι φορείς της Μερόνης διέθεσαν κάποια ποσά για περιφράξεις. Αναπόφευκτο το ερώτημα, για να μη το επεκτείνουμε σε αδιαφορία, γιατί ο Δήμος Άνω Πωγωνίου δεν ρώτησε τον Δήμο Δελβινάκιου για τον τρόπο που χρηματοδοτήσε την ανασκαφή των κτισμάτων και να φροντίσει και ο ίδιος να τον μνημειώσει σε μια τέτοια ενέργεια; Το ερώτημα βέβαια απευθύνεται και στον νυν Δήμαρχο που διατρέπει τον τρίτο χρόνο της θητείας του χωρίς να ενδιαφερθεί για το μεγαλύτερο πολιτιστικό μνημείο της περιοχής, στο μέτρο τουλάχιστον που το αντιμετώπισε ο Δήμαρχος Δελβινάκιου.

Για το ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ μας περισσότερη φροντίδα

Θα ξαναδημοσιεύσουμε μετά από 20 σχεδόν χρόνια, ένα μας δημοσίευμα για έναν αφοσιωμένο υπηρέτη της επικοινωνίας στα χωριά μας για να μη λησμονούμε την προσφορά κάποιων ανθρώπων στις μικρές μας κοινωνίες, την αλληλεγγύη και τη συμμετοχή στα δρώμενα του χωριού μιας άλλης εποχής. Το αναδημοσιεύουμε όπως είναι καταγεγραμμένο στο φύλλο του Μαΐου 1990.

Στην Κάτω Λάβδανη

Ο Φάνης Παπαγεωργίου

Ο αφοσιωμένος τηλεφωνητής

Σαν περάσει κανείς από την Κάτω Λάβδανη, θα σταματήσει στο «κέντρο» του οικισμού. Όπου λέμε κέντρο είναι ένα κτίριο που με φροντίδα και δαπάνες έκτισε η Ίδρυση. Το ένα δωμάτιο είναι το «ασού» περ μάρκετ» του οικισμού. Το άλλο είναι γραφείο της Κοινότητας όπου φυλάσσονται και μερικά έντυπα του παλαιού σχολείου. Η σημαία «ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΤΩ ΛΑΒΔΑΝΗΣ» μας θυμίζει πως κάποτε λειτουργούσε σχολείο στο οικισμό. Το τρίτο δωμάτιο είναι το τηλεφωνείο της ΚΑΤΩ ΛΑΒΔΑΝΗΣ. Εκεί ο Φάνης Παπαγεωργίου είναι ο αφοσιωμένος τηλεφωνητής.

Στα 79 του χρόνια σήμερα συνεχίζει να δουλεύει σαν κοινωνικός υπάλληλος. Και αυτή την δουλειά την κάνει σχεδόν 30 χρόνια. «Ανάλαβα το τηλέφωνο τον Ιούλιο του 1961», μας λέει με δικαιολογημένη δόση υπερηφάνειας. Κι από τότε συνεχώς εξυπηρετεί τους χωριανούς του. Βρέχει, χιονίζει, ο Φάνης βρίσκεται στην θέση του. Δέκτης των μηνυμάτων των ταξιδευμένων χωριανών που για τους δικούς τους στο χωριό. Κοινωνός όλων των γεγονότων της μικρής διασποράς της στο γύρω ρουμάνια κοινότητας. Τακτικός στις εμφανίσεις του στο Γραφείο Δελτιογραφίας. Και συνεπής στις υποχρεώσεις. Ξέρει, πως χειρίζεται ένα αγαθό. Την επικοινωνία. Ο ηλικιωμένος στο χωριό που περιμένει το μήνυμά από τα παιδιά του. Και τα παιδιά που ρωτούν, τι κάνουν τα γονιάρια.

Κι ο Φάνης έχει πρόθυμος, εξυπηρετικός, με κάθε καιρό και με αποσιωπητή διάθεση.

Με το μεγάλωμα ειδοποιεί τους παλιούς. Χωρίς και λύπες, πόθοι και αγωνίες των

συγχωριανών τους τις μοιράστηκε ο Φάνης στα 30 χρόνια που πέρασαν. Και δεν είναι μόνο ο τηλεφωνικός σταθμός της Κάτω Λάβδανης. Εκεί αφήνει ο ταχυδρόμος και την αλληλογραφία, τις εφημερίδες, τις συντάξεις.

Μέχρι τώρα ο Φάνης είχε το μοναδικό τηλέφωνο του οικισμού. Τελευταία έβαλαν και μερικά τηλέφωνα συνδρομητικά. Έβαλε κι ο Φάνης στο σπίτι του. Αυτό όμως δεν τον κάνει να ξεχάσει μια 30χρονη συνείδηση.

Ο Φάνης καθημερινά είναι εκεί στο τηλέφωνο. «Εδώ Κάτω Λάβδανη». Από το 1961 και στα 79 του χρόνια, ο Φάνης Παπαγεωργίου πιστός, αφοσιωμένος και συνεπής τηλεφωνητής.

Είναι μια περίπτωση που ο ΟΤΕ πρέπει να τιμήσει. Από το χειρόκρητο «καδουρτζήρι» μέχρι το αυτόματο τηλέφωνο στο σπίτι ο Φάνης δουλεύει για να έχει ο οικισμός και οι λίγοι κάτοικοι άνοιχτη την γραμμή επικοινωνίας με τον κόσμο. Τον δικό τους κόσμο. Τους Κάτω Λαβδανίτες όπου κι αν βρίσκονται. Και είναι η ευκαιρία και για τους Κάτω Λαβδανίτες να τιμήσουν κι αυτοί τον αφοσιωμένο τηλεφωνητή τους που δίνει σπάνιο φαινόμενο στην Ελλάδα. Είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω από τότε που άρχισε και από την πλευρά του ΟΤΕ, σαν προϊστάμενος του ΟΤΕ, την περίπτωση του Φάνη.

Και μπορώ να βεβαιώσω πως είναι από τις λίγες μερικές λίγες περιπτώσεις τόσο μακράς και τόσο άφραγκης ηθελοντικής υπηρετήσεως της επικοινωνίας. Γι' αυτό και αυτή η αναφορά ήταν και δική μου υποχρέωση αλλά και ανάγκη και ευχαρίστηση μαζί.

Κ. Χ. Κ.

ΣΤΟ ΔΟΛΟ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Ακούστηκαν και εφέτος τα κάλαντα στους λιγοστούς κατοίκους του Δολού. Τα μικρά Δολιώτικα παιδιά σε πείσμα του καιρού, γιατί αγαπούν το χωριό, ξεκίνησαν από τα Γιάννενα με κρύα και χιόνια για να μεταφέρουν το χαρούμενο μήνυμα των εορτών.

Με όση δύναμη είχαν χτυπούσαν τα τρίγωνα διαταράζοντας έτσι, την ησυχία στα έρημα από κόσμο καλντερίμια του χωριού.

Στο ερώτημα «να τα πούμε;» οι πόρτες άνοιγαν διπλάτα. Τα βλέμματα των νοικοκυραίων χαρούμενα αλλά και απορημένα.

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στα μικρά Δολιωτάκια. Και του χρόνου παιδιά.

Μ.Φ.

Το Πωγώνι της αρχής και ο ξεριζωμός του Πωγωνίου

Με τα βουνά συμφώνησα
Τα σιάδια να κρατήσω
Στις λαγκαδιές να στηριχτώ
Τις ράχες να φροντίσω

γονάτισα στον όρκο μου
και στην αποστολή μου
να μη αρνηθώ το χόμα μου
και την καταγωγή μου.

εφύτρεψα και σκάλισα
αμέτρητα φινιάνια
τα πότια τα τείσα
το δάκρυ την ορφάνια.

έγιναν δέντρα με καρπό
με φουντωτά κλωνάρια
που ίσκιωναν την αρχοντιά
και δρόσιζαν τα χνάρια.

γενιές εξεπροβόδησα
και άλλες καρτερούσα
για όσες φεύγαν έκλαιγα
στις άλλες τραγουδούσα.

τα χρόνια βασιλεύσανε
και οι καιροί άλλαξαν
η μοίρα και η δαιμονία
τη δόξα μου αρπάξαν.

μαύρα κατάμαυρα πουλιά
φωλιάζουν στη σκεπή μου
παλεύουν να μου κόψουν
το νήμα της ζωής μου.

τέτοια πουλιά παράξανα

δεν είδα δεν γνωρίζω
και πήρα την καντήλα μου
με λάδι τη γεμίζω.

οι πλάκες εραίσανε
και τα σταλίκια τρίζουν
την άχαρη καρδούλα μου
στα δύο τεμαχίζουν.

Τρέμει η γη στα πόδια μου
Και χάνω τον παλμό μου
Βυθίζονται τα κάλλη μου
Βουλιάζει το Χλωμό μου.

Προτού με πάτε στο βυθό
Και στο πυκνό σκοτάδι
Αφήστε με στο σπίτι μου
Για τελευταίο βράδυ.

για να δειπνήσω στο σουφρά
να πιά και να στενάξω
κι ένα τραγούδι θλιβερό
με τα παιδιά να πιάσω.

να στρώσω για να κοιμηθώ
στο φτωχικό μου στρώμα
φεύγω Χλωμό σε χαιρετά
θα μπω στο μαύρο χόμα.

σ' αφήνω για κληρονομιά
τη σκιά μου την πνοή μου
την κόκκινη τριανταφυλλιά
που έχω στην αυλή μου.

Σωκράτης Μπελλάς από Χλωμό
Βόλος 2008

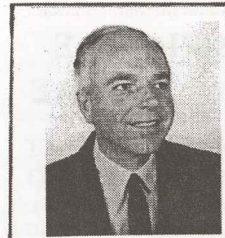

«VILLA PAPPAS»
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ
ΣΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΠΡΕΒΕΖΑΣ
Τηλ. 26820 - 51820

Πανοραμική θέα στο Ιόνιο Αιωνόβιες θαλασσινές

Τουριστικός Σύμβουλος: ΑΝΤΩΝΗΣ Μ. ΠΑΠΠΑΣ
Τ. Δικηγόρος & Ταξιδευτής - Κινητό: 6978585926

Για το ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ μας - λιγότερα σκουπίδια

Κων. Χρ. Κωστούλας

«Πωγωνήσιοι εκδότες εντύπων»

ΑΦΙΕΡΩΜΑ στον Τύπο του Πωγωνίου και τους Πωγωνήσιους εκδότες εντύπων, κάνει αυτή τη φορά, μεσ' απ' την «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ» του, στη σειρά με αριθμό 18, ο πολυπράγμων δημοσιογράφος συγγραφέας και Λόγιος του καιρού μας Κων. Χρ. Κωστούλας. Είναι το έργο του: «Πωγωνήσιοι εκδότες εντύπων», που βγήκε στα Γιάννενα το 2008, είναι σε σχήμα 16Χ23 εκ. κι έχει 76 σελίδες. Ένα όμορφο εξώφυλλο που κέρδισε το λαό της Ηπείρου και ειδικότερα τους Πωγωνήσιους. Στο σημειώμα του ο συγγραφέας και εκδότης πολλών εφημερίδων μέχρι σήμερα και χειρόγραφων κατά τη μαθητική ζωή του Κων. Χρ. Κωστούλας, αναφέρει μεταξύ άλλων: Η έρευνα γύρω από τις δραστηριότητες των Πωγωνησίων στον Περιοδικό Τύπο και στη δημοσιογραφία απέδωσε έναν αριθμό εντύπων ο οποίος για 115 και πλέον χρόνια και σε μια πρώτη εκτίμηση φθάνει τα 69. Είναι ένας αριθμός αρκετά σημαντικός για μια μικρή επαρχία και δείχνει την ανησυχία των Πωγωνησίων για ελεύθερη έκφραση, για την πίστη στην ελευθεροτυπία και την αναζήτηση και υπηρέτηση της αλήθειας...»

ΜΑΖΙ με τις 1ες σελίδες των εφημερίδων σε φωτοτυπία που παραθέτει ο κ. Κωστούλας, έχει μαζί καλογραμμένα και διευκρινισμένα κείμενα στις λεζάντες που είναι χρήσιμα στην ερευνητή του μέλλοντος που θ' ασχοληθεί με τον Τύπο της Ηπείρου.

ΤΟΠΟΘΕΤΩΝΤΑΣ μεγεθυντικό φακό διαβάζουμε τα κείμενα από τις εφημερίδες «Πατρίς», «Φωνή της Ηπείρου», «Ηπειρωτικό Βήμα», «Το Πωγώνι» κ.ά. που είναι εκδόσεις των προηγούμενων αιώνων και ανήκουν σε Πωγωνήσιους εκδότες και δημοσιογράφους, που μας δίνουν ανάγλυφη την ομορφιά του τόπου, την παλαιογραφία των συμπατριωτών και την πνευματική ζωή. Είναι κείμενα που αντικατοπτρίζουν την Πωγωνήσια νοοτροπία, την ψυχή, τους ανθρώπους που έχουν γράψει τη δική τους ιστορία και έχουν αφήσει το στίγμα τους σ' αυτόν τον τόπο. Στη χορεία αυτών ανήκει και ο εκδότης-δημοσιογράφος-συγγραφέας Κων. Χρ. Κωστούλας, που έχει στο ενεργητικό του τις παρακάτω εφημερίδες, που τιμούν, το ηρωικό Πωγώνι και όχι μόνο, την Ηπειρο και τη χώρα μας.

Αρχίζοντας απ' τα μαθητικά του χρόνια στο Γυμνάσιο Πρέβεζας ο κ. Κων. Χρ. Κωστούλας επιμελήθηκε τις χειρόγραφες εφημερίδες «ΜΑΘΗΤΟΚΟΣΜΟΣ» και «ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΜΑΘΗΤΟΚΟΣΜΟΣ» που εκδόθηκαν το 1950. Το 1976 στα Γιάννενα εκδίδει την δακτυλογραφημένη-πολυγραφημένη εφημερίδα, που είναι και «ΔΕΛΤΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΙΤΩΝ» όργανο επικοινωνίας της Αδελφότητας Πωγωνιανών Ιωαννίνων. Το 1985 στην Αθήνα εκδίδει τη δακτυλογραφημένη και φωτοτυπημένη «ΓΚΟΥΛΑΓΚ» (Στην παγωνιά της υπηρεσιακής απομόνωσης). Η μηνιαία εφημερίδα του Κων. Χρ. Κωστούλα με τον τίτλο «Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» που κυκλοφόρησε το 1988 είχε ζωή μέχρι το 1995, στα Ιωάννενα, για να συνεχίσει με την μηνιαία εφημερίδα «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ», απ' το 1995 και με έδρα την Πωγωνιανή, ως τις ημέρες μας (Δεκέμβριος 2008).

Με την καταγραφή των εντύπων και την αναφορά στους Πωγωνήσιους εκδότες, διαδραματίζει το ρόλο του καθοδηγητή, καθώς συμπιρώνονται οι δυνατότητες για σύγκριση με άλλες περιοχές, μεσ' απ' τις αντίθετες καταστάσεις ως το κυριότερο μέσο άσκησης εξουσίας και ελέγχου. Ετσι, γράφεται η ιστορία...

Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΤΖΟΚΑΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

Ο Ηπειρώτης Λευτέρης Τζόκας συγγραφέας και λογοτέχνης που μας τιμά με συνεργασίες και βιβλιοκριτικές, εξέλεξε πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών. Ο Λευτέρης Τζόκας είναι ένας διακεκριμένος συγγραφέας και λογοτέχνης με πολλές δημοσιεύσεις και εκδόσεις βιβλίων, συνεργάζεται με πολλά έντυπα και παρουσιάζει βιβλιοκριτικές νέων εκδόσεων και βιβλίων. Συνεργασίες του δημοσιεύτηκαν και στην εφημερίδα μας. Για την εκλογή του Λευτέρη Τζόκα στην θέση του προέδρου της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών τον συγχαίρουμε και του ευχόμαστε να συνεχίσει το παραγωγικό πνευματικό του έργο και την έντονη παρουσία του στο χώρο του πνεύματος και της δημιουργίας.

Διαφημίσεις Πωγωνίου

Άρχισαν να εμφανίζονται σε διάφορα έντυπα και διαφημίσεις για το Πωγώνι. Μερικές, όσες πέφτουν στην αντίληψή μας τις δημοσιεύουμε και στις σελίδες μας. Ο καλός φίλος Θανάσης Θεοδώρου μας έστειλε μια τέτοια που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Auto Touring σε μια ενότητα για τις ομορφότερες διαδρομές της Ελλάδας. Έγραψε σχετικά:

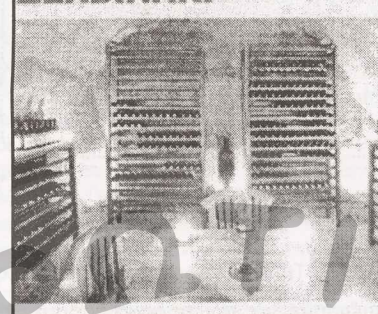
«ΠΩΓΩΝΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

Μια πανέμορφη διαδρομή την οποία όμως πιθανόν να μη μπορείτε να πραγματοποιήσετε το χειμώνα, αφού ανεβαίνει σε υψόμετρο πάνω από 1000 μέτρα είναι αυτή που συνδέει το χωριό Κεφαλόβρυσο με τον οικισμό Πωγωνίσκο. Συνολικά θα διανύσετε σχεδόν δέκα χιλιόμετρα μέσα σε δάση υπερανοβίων βελανιδιών. Στο χωριό Πωγωνίσκος θα πατήσετε πάλι ασφαλτό και θα συνεχίσετε προς Μπουραζάνι....»

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ «ΠΑΙΩΝΙΑ» ΣΤΑ 100 ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΙΚΡΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Σε ένθετο του περασμένου Δεκεμβρίου της εφημερίδας ΝΕΑ όπου καταγράφονται τα 100 καλύτερα μικρά ξενοδοχεία της Ελλάδας περιλαμβάνεται και ο Ξενώνας «Παιωνία» της οικογένειας Βίλλη στο Δελβινάκι. Στην ταυτότητα του Ξενώνα αναφέρονται και τα εξής:

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ

ΠΑΙΩΝΙΑ

Ατμοσφαιρικός Ξενώνας που διαθέτει 2 δίκλινα δωμάτια, 4 τρικλίνα δωμάτια και 1 ανεξάρτητο διαμέρισμα με δυνατότητα φιλοξενίας 6 επισκεπτών.

TOP

Το κελάρ του Ξενώνα με κρασιά της περιοχής

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου
Πλατεία Κηφισίας

Τηλ.: 8080010 - 0944812910
οικία: 8016760

Πωγωνήσιοι Ενισχύστε τις Αδελφότητες

Στις σφραγίδες τους μένει ακόμη
Το όνομα των χωριών μας

ΟΜΙΚΡΟΝ Α.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΧΟΥ & ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΖΙΑΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Σολωμού 20, 10682 Αθήνα

Τηλ.: (210) 3302095, Fax: (210) 3836761,

E-mail omikgr@hol.gr

Για το ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ και τον ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ μας ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟ ΠΩΓΩΝΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Με την έκδοσή μας «ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟ ΠΩΓΩΝΙ» καταγράφηκε μια εκατοντάχρονη διαδρομή θεατρικής δράσης στην επαρχία μας. Θεατρική δράση που παρουσιάζαν οι νέοι του Πωγωνίου ερασιτεχνικά και αυτόνομα. Συμμέτοχοι και δημιουργοί οι δάσκαλοι και καθηγητές των σχολείων.

Στον επίλογο του βιβλίου σημειώνεται η ελάττωση του αριθμού των σχολείων, των μαθητών και γενικότερα των νέων ανθρώπων στα χωριά μας. Η θεατρική δραστηριότητα στα χωριά μας χαρακτηρίζεται από μια πολιτιστική ανησυχία και ένα μορφωτικό επίπεδο ποιότητας. Θα έλεγε κανείς ότι η εποχή αυτή πέρασε καθώς ο πληθυσμός των χωριών μας μειώνεται δραματικά. Κι όμως η παράδοση συνεχίζεται. Δεν καταγράφηκε στο βιβλίο γιατί είχε κλείσει η ύλη του όταν μάθαμε ότι το περασμένο καλοκαίρι νέοι του Δολλού οργάνωσαν θεατρική παράσταση, με τοπικό μάλιστα θέμα και σενάριο. Τίτλος του θεατρικού έργου «Το πλιάτσικο του Χατζήγιο-μάρ».

Η παράσταση έγινε «από Δολιώτες για τους Δολιώτες» ζωντανεύοντας μια παλιά παράδοση, ένα μύθο, από το Δολιώτικο παρελθόν που σκιαγραφείται στο βιβλίο μας με παραστάσεις από τις αρχές του 20ου αιώνα.

Μας χαροποιεί αυτή η προσπάθεια των νέων του Δολού, όχι μόνο γιατί έδωσαν αυτή την παράσταση, αλλά κυρίως γιατί, αποδεικνύεται ότι η μαγιά της παιδείας και του πολιτισμού έχει βαθιές τις ρίζες και ξαναζυμώνεται στο πλαστήρι της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Μιας κληρονομιάς και μιας παράδοσης που πρέπει να τη σεβόμαστε και να την προστατεύουμε. Αξίζουν συγχαρητήρια στους νέους του Δολού, οι οποίοι, όπως μαθαίνουμε ετοιμάζονται για μια ακόμη παράσταση και στο φετινό καλοκαίρι. Συγκεντρώστε και τα νεώτερα στοιχεία για το θέατρο στο Πωγωνί για μια συμπλήρωση της καταγραφής αυτής της πολιτιστικής μας παράδοσης.

K.X.K.

ΕΥΧΕΣ ΜΑΣ

- ✓ Στο «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ**» για τα 74 χρόνια προσφοράς στην ενιαία Ήπειρο. Να συνεχίσει την ιστορική διαδρομή και τη δυναμική αγωνιστική πορεία.
- ✓ Στα «**ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ**», για τα 25 τους χρόνια και το 100ο φύλλο που κυκλοφόρησε. Να συνεχίσει τη προσφορά στην καταγραφή της παράδοσης του Δολού και της ζωής των Δολιωτών. Μεγάλη η προσπάθεια.

ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Μια ακόμη εφημερίδα στον τοπικό τύπο κυκλοφόρησε από τους φορείς του Βασιλικού. Την περιμένουμε να την παρουσιάσουμε. Η παράδοση συνεχίζεται και νέες σελίδες θα προσθέσουμε στην έκδοσή μας για τους «Πωγωνήσιους εκδότες» που κυκλοφορήσαμε τελευταία.

ΑΠΛΕΣ ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟ ΜΑΣ ΚΙΝΗΜΑ
Είπαμε για Περιβαλλοντικό Κίνημα
Με λιγότερα σκουπίδια.

Στο αυτοκίνητό μας, ας έχουμε πάντοτε μια σακούλα
Για άδεια μπουκάλια νερού, αναψυκτικών, μικροεργμάτων
και άλλων άχρηστων συσκευασιών.

Για να μη τα πετάμε στους δρόμους, στα χωράφια και στα χαντάκια.
Το Περιβάλλον μας αξίζει πολλά
ΓΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ
Υ.Γ. Κάθε Ιδέα ευπρόσδεκτη στις σελίδες μας

ΒΙΒΛΙΑ - ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

-ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΚΟΥΜΑ: Περιοδικό τεύχος 312
ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ: -Natura 2000: Περιοδικό
ΕΛΛΑΔΑ Ευρωπαϊκής Ένωσης
-ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΚΟΥΜΑ: «ΤΟ ΟΡΑΜΑ»,
ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ: ΡΩΜΗ -Εφημερίδες: «ΤΟ ΟΡΑΜΑ»,
-ΕΚΔΟΣΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ «Ο ΔΑΦΝΟΣ», «Ο ΠΥΡΡΟΣ»,
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Φηγός «Η ΒΗΣΣΑΝΗ», «Σελλαδίτι-
κα», «Χαραυγή», «Πωγωνί»,
-Αθανασίου Παπαχαρήση: «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ»,
Ιστορίες «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ»
-ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ:

ΜΕ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ Ο ΠΩΓΩΝΙΣΚΟΣ

WWW.tooth.gr/Pogoniskos

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΑΛΛΟΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ ΕΝΑΣ ΥΜΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΜΑΣ

Ο Θανάσης Θεοδώρου από τον Πωγωνίσκο βρήκε στο INTERNET δημοσιευμένες τις εντυπώσεις ενός επισκέπτη του Πωγωνίσκου, μαζί με μια φωτογραφία. Έφθασε νύχτα στον Πωγωνίσκο και κατασκηνώσε στον Κάμπο. Το πρωί όταν ξύπνησε είδε το θαυμάσιο τοπίο και περιέγραψε ως εξής τις εντυπώσεις του:

«*Πωγωνίσκος...το απόλυτο τοπίο που αντίκρισα στη ζωή μου. Δεν είσαι σε θέση να σκεφτείς τίποτε. Νιώθεις μια αχρόνιτη ανάγλυφη και πετάξεις πάνω από το πράσινο, να πλανήσεις, να προσγειωθείς στο γρασίδι. Να κυλιστείς στο πράσινο, να νιώσεις ξανά και ξανά παιδί. Να νιώσεις αγριίμι που ξαναγυρνά στο σπίτι του στο δάσος. Στις φιλόξενες αγκάλες του όρους Νεμέρτσικα».*

ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ ΤΙΜΗΣΕ Η ΧΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σε μία συγκινητική τελετή η πρόεδρος της ΧΕΝ Ιωαννίνων κ. Λιαπικού απένημε στον συμπατριώτη μας κ. Νικ. Παπαδόπουλο από το Δελβινάκι τιμητική διάκριση για την συνολική του προσφορά στο Ιδρυμα των Ιωαννίνων «Νεομάρτυς Γεώργιος», γνωστό ως άσυλο Ανιάτων. Ο κ. Νικ. Παπαδόπουλος τώρα Διοικητής του Ιδρύματος διετέλεσε επί πολλά έτη Διευθυντής και Πρόεδρος της ΧΕΝ Ιωαννίνων και πρόσφερε τις υπηρεσίες του στους τροφίμους του Ασύλου. Ευτύχησε να δει τελειωμένες τις νέες εγκαταστάσεις του Ιδρύματος και συνεχίζει να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως Διοικητής του. Ο κ. Νικ. Παπαδόπουλος κατά την επίδοσή της τιμητικής διάκρισης δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει τη ΧΕΝ που έρχεται πάντοτε αρωγός της ΧΕΝ Ιωαννίνων και να προσφέρει τη συνδρομή της σε ένα σημαντικό κοινωνικό έργο.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Με την υποστήριξη της Κοινότητας Πωγωνιανής οι Πολιτιστικοί φορείς και των τεσσάρων χωριών της Διευρυμένης Κοινότητας σχεδιάζουν τη λειτουργία τμήματος εκμάθησης παραδοσιακών χορών στα Γιάννινα μια φορά την εβδομάδα κάθε Κυριακή απόγευμα. Για το χώρο και την ακριβή ώρα θα ενημερωθούν οι ενδιαφερόμενοι τηλεφωνικά.

Δηλώσεις συμμετοχής στις εργάσιμες ώρες στο τηλέφωνο 26570-31410 στην κα. Αγνή Φωτοπούλου.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΑΣ. ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ

Στο 60ο τεύχος έφθασε η έκδοση «επιλογές» του Παντελή Βασ. Κωστούλα από το Σταυροσκάδι Πωγωνίου.

Μια περιοδική έκδοση ποιότητας και καλλιτεχνικής αρτιότητας με ενημερωτικά κείμενα και πολλές διαφημίσεις επιχειρήσεων και προϊόντων στα Γιάννινα.

Ένα πλήρες επιτελείο επιμελείται την έκδοση αυτή που προβάλλει την περιοχή και ανεβάζει την ποιότητα του εντύπου.

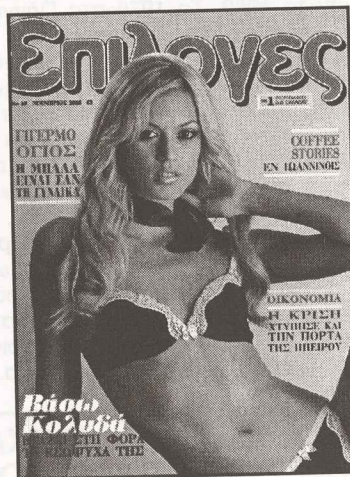
ΠΑΝΟΣ ΧΡ. ΖΩΪΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ειδικός προσθετολόγος

Λασκαρίδου 110 - Καλλιθέα

Τηλ.: 9522221 - 094 774664

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ (12η συνέχεια)

Παραθέτουμε σε αυτό το φύλλο την μαρτυρία του Χρυσόστομου Δάκα, από τον Παλαιόπυργο, για τα γεγονότα του Οκτωβρίου 1943 (αφήγηση του Χρυσόστομου Δάκα τον Οκτώβριο 1989 στο σπίτι του Αχιλλέα Κωστούλα στα Γιάννινα).

«10 με 15 Οκτωβρίου 1943, βρισκόμασταν στον Παλαιόπυργο με τημά ανταρτών του Ζέρβα, υπό τον ταγματάρχη Στέφανο Ζιάννη από το Λαχανόκαστρο. Είμασταν περίπου 200 άτομα. Έφθασαν πληροφορίες, πως έρχονταν τμήματα του ΕΛΑΣ με σκοπό να μας διώξουν. Για να μη γίνει σύγκρουση, αποφασίστηκε να φύγουμε, και ανεβήκαμε στο βουνό Νεμέρτσικα, στο Παλιοχώρι όπου φθάσαμε το απόγευμα. Από εκεί συνεχίσαμε πορεία πάνω στο βουνό νότια και τη νύχτα συνεχίσαμε την πορεία προς Λίμνη-Ζαραβίνα-Μόσση (Σιταριά)-Παρακάλαμο και ξημερώσαμε κάπου στην Ιερομνήμη, όπου μέναμε την ημέρα. Την επόμενη νύχτα συνεχίσαμε την πορεία με σκοπό να φθάσουμε σε περιοχή ελεγχόμενη από τον Ζέρβα. Πέρασαμε νύχτα το δημόσιο δρόμο Ιωαννίνων-Ηγουμενίτσας και ξημερώσαμε στο Κοκκινόχωμα. Κουρασμένοι και πεινασμένοι, κρυφτήκαμε την ημέρα σε μία χαράδρα, ενώ μία επιτροπή πήγε στο χωριό για ψωμί και τρόφιμα. Γύρω στις 10 π.μ., μας κύκλωσαν οι Γερμανοί και άρχισαν να μας ρίχνουν. Νόμισα πως ήταν ΕΑΜίτες. Ο Κ. Γραμμοζής μου λέει: "Είναι Γερμανοί". Τρέξαμε να πάρουμε τα όπλα για κάλυψη. Σε λίγο άρχισε να πέφτουν σφαίρες από αυτόματα όπλα. Πήρα το όπλο και έτρεξα τον ανήφορο για να βρω θέση να καλυφθώ. Ερίξα τις πέντε σφαίρες με το μάρινερ για παρεμπόδιση και έτρεξα. Μου έρχονταν ριπές. Οι σφαίρες σφύριζαν γύρω μου. Μία ριπή με πήρε στο πόδι στον αριστερό μηρό. Με άλλατα προσπάθησα να ξεφύγω. Έξαπληθήκα και κρύφτηκα σε ένα πυκνό πουρνάρι. Εκεί, κρυμμένος έσκια το σώμα μου και έδεσα το τραύμα στο πόδι που αιμορραγούσε. Κούρνιασα στο πουρνάρι και έμεινα ακίνητος. Σε πέντε λεπτά ήρθαν από πάνω Γερμανοί με προτεταμένα τα όπλα και φώναζαν: "παρτίζαν, παρτίζαν". Εγώ κρατούσα την αναπνοή μου και έμεινα ακίνητος. Έφυγαν οι Γερμανοί και αργότερα όλα ησυχάσαν, αφού πήραν τους αιχμαλώτους και τραυματίες. Όταν σκοτεινιάσε βγήκε το φεγγάρι. Άκρα σιωπή επικράτησε. Τότε άρχισα να φωνάζω: "βοήθεια βοήθεια Έλληνες δεν μ' ακούτε, βοήθεια...". Σε λίγο ήρθε ένας τσοπάνος και μου έδωσε το χέρι να βγω από τη βατιά. Με πήρε και σιγά-σιγά με πήγε παρακάτω όπου ήταν κρυμμένοι άλλοι δύο από το τμήμα μας, ο Λεωνίδας Βαλαβάνης και ένας άλλος, που δεν θυμάμαι. Τους τρεις μαζί μας πήρε χωρικός και μας πήγε στο σπίτι του. Θα σας φιλοξενήσω απόψε, μας είπε και αύριο φεύγετε. Του είπα, το πρωί να μας πάει εκεί που βγάζουν κάρβουνα, στα καμίνια. Θυμώμεν, πως από εκεί έφεραν κάρβουνα σ' ένα καρβουνιάτικο κοντά στο μαγαζί μας στα Γιάννινα. Το πρωί με πήρε στην πλάτη. Μου είπε: "Είμαι ΕΑΜίτης, αλλά όχι κομμουνιστής". Στα καμίνια δεν βρήκαμε τα ζώα που κουβαλούσαν τα κάρβουνα στα Γιάννινα. Είχαν φύγει ναυρίτερα. Φύγαμε και από έναν κάμπο πήγαμε στο Γραμμένο. Με είδε ο γιάρκος Βελιάρουλης. Περιποιήθηκε το τραύμα, έβαλε επίδεσμο αλλά δεν είχε αντιτακτικό ορό. Με κάλεσαν στο τμήμα του εκεί ΕΛΑΣ για ανάκριση. Μου έκαναν θεωρία για τα αγαθά του ΕΑΜ (ισότητα, χωρίς σύνορα κλπ). Μας άφησαν. Κοιτάγαμε που θα μείνουμε. Βρήκα τον υπεύθυνο του ΕΛΑΣ κάποιο Σταμάτη (μορφωμένο άνθρωπο) και τον παρακάλεσα να μου δώσει άδεια να πάω στα Γιάννινα για το τραύμα. Μούδωσε την άδεια ενώ προηγουμένως μου έλεγαν να πάω στην έδρα του 15ου Συντάγματος. Μας φιλοξένησε ένας Γραμμενιάτης που δούλευε στα Γιάννινα αχθοφόρος. Στις 12 τη νύχτα ήρθε αγωγιάτης από τα Γιάννινα που είχε πάει κροκάρι. Με είχε δει το πρωί στον κάμπο, και όταν ξεφόρτωσε το κροκάρι απέναντι από το χάνι του Κωτσολάμπρου είπε σ' αυτόν που έδινε το κροκάρι: "Είδα αυτό το παιδί που δούλευε στο εστιατόριο το "Πωγωνί", να το κουβαλούν δυο, ζυγαριά, κουτσάινοντας προς το Γραμμένο". Τον πήγαν στο εστιατόριο στα αδελφία μου που με εκάλιαν ζωντανό. Τον έδωσε ο αδελφός μου τέσσερις λίρες "να πάει να τον βρεί και να το φέρει στα Γιάννινα". Ηρθε στις 12 η ώρα τη νύχτα, με βρήκε και μου είπε να με πάρει αμέσως. Εμένα με έδεσαν στο σαμάρι με τριχιές, γιατί δεν μπορούσα να σταθώ. Εμάθα αργότερα πως στις 2 το πρωί μας ζητούσαν πάλι για ανάκριση. Φθάσαμε στα Γιάννινα το πρωί και με πήγαν στην κλινική του με πολύ κόπο και προφυλάξεις. Εκεί ο γιατρός δεν ήθελε να με πιάσει. Μου ζήτησε λίρες γιατί, δήθεν κινδύνευε. Ηθελε οκτώ λίρες. Τούδωσε τέσσερις που είχα. Δεν ήθελε με τέσσερις. Φοβόταν τους Γερμανούς. Ειδοποίησα με το τηλέφωνο τον αδελφό μου Κώστα που έφερε τις λίρες κι έτσι με έπιασε ο γιατρός. Μου έβαλε δώδεκα βλημάτα και άφησε δύο που τα έχω ακόμη. Περιποιήθηκε το τραύμα και έκανε αντιτακτικό ορό. Εμείνα κρυμμένος καμιά δεκαριά μέρες, μετά έφυγα για τα Δερβιζιάνια, στο Ζέρβα, και εντάχθηκα στο γραφείο Τύπου και προπαγάνδας».

Ο Χρυσόστομος Δάκκας επιβεβαιώνει την απόφαση των ΕΔΕΣιτών να μη συγκροτούνται πολεμικά με τους άνδρες του ΕΛΑΣ οι οποίοι τους καταδιώκουν να τους διαλύσουν και να τους συλλάβουν. Είναι από τις γκρίζες σελίδες της «αντίστασης», και οι πρώτες σκιάς του δικτατορίου κατά τη διάρκεια της κατοχής. Οι νεκροί, οι τραυματίες οι αιχμαλώτοι και η πορεία στην ομηρία ήταν συνέπεια της επιχείρησης διάλυσης των ΕΔΕΣιτικών ομάδων του Πωγωνίου, από τον ΕΛΑΣ, παρόλες τις συμφωνίες συνύπαρξης στην περιοχή που είχαν υπογραφεί. Η αποφυγή της σύγκρουσης και αναπόφευκτη αιματοχυσία, και η αναχώρηση του Τάγματος του ΕΔΕΣ Πωγωνίου, ήταν μια απόφαση σωφροσύνης και ψυχραιμίας και μέσα στο πνεύμα της ιδέας της αντίστασης κατά των κατακτητών. Η τραγική κατάληξη βαρύνει την ΕΑΜική πλευρά που επιχείρησε την διάλυση της την εκτόπιση των ΕΔΣιτικών τμημάτων. Η απόφαση του χρόνου είναι αρκετή για να ιδωθούν τα γεγονότα πιο καθαρά.

(Συνεχίζεται)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.... ΚΟΙΜΑΤΑΙ!

Ήταν τη μέρα των Τριών Ιεραρχών. Των τριών Μεγίστων Φωστήρων της Χριστιανοσύνης. Βρέθηκα στην Πωγωνιανή στο Γυμνάσιο όπου ο Σύνδεσμος των Φοιτητών θα έκοβε την πίττα μαζί με τους καθηγητές και μαθητές του Γυμνασίου-Λυκείου. Μια μέρα γεμάτη αναμνήσεις και συγκινήσεις με ένα κομμάτι πίττα και ένα αναψυκτικό στο χέρι να αναπολώμε μια ζωή που μας εφοδίασε με γνώση, αλλά και ευθύνη για να μπούμε στη ζωή και να σταθούμε αξιοπιστα. Για μένα πολλά τα ερεθίσματα και πολλές οι αναμνήσεις. Φοίτηρα στο Γυμνάσιο στα δύσκολα χρόνια της κατοχής και δίδαξα στις αίθουσες του κατηρίου του παλιού Γυμνασίου ως καθηγητής.

Ήταν Παρασκευή. Το απόγευμα ξεκίνησα να επιστρέψω στα Γιάννινα. Πήρα το νέο δρόμο αργά απολαμβάνοντας το περιβάλλον και τη μέρα που έφθανε προς τη δύση. Σε μία στροφή μπροστά μου βρέθηκε ένα φορτηγό μεγάλο φορτίου με καυσόξυλα από δένδρα δρυός φορτωμένο μέχρι τα «μπουινία» που λένε. Δεν χρειάζεται να εκφράσω τα συναισθήματά μου και τις σκέψεις μου για αυτό το φορτίο που πήγαινε για τα νοτιότερα! Ήταν Παρασκευή απόγευμα, κάπου στις πέντε με πεντέμισι. Οι υπηρεσίες δεν λειτουργούν αυτή την ώρα και βεβαίως και οι δασικές που μας φροντίζουν, υποτίθεται, και προστατεύουν το φυσικό μας περιβάλλον. Ήταν δηλαδή μέρα και ώρα που το Κράτος ...κοιμάται, για να ζητηθεί την βοήθειά ή την νομιμότητα αυτών των μεταφορών. Μπορεί η δασική υπηρεσία να μνηστού τον άτιχο καθηγητή που έκοψε ένα φορτίο καυσόξυλα για το ξύλο του από ένα δέντρο που ξεριζώθηκε στην άκρη από το πατρικό χωράφι. Αλλά δεν ενοχλείται από προκλητικές μεγάλες μεταφορές προϊόντων υλοτομίας. Και είναι κοινή διαπίστωση ότι τέτοιες μεταφορές γίνονται συχνά την Παρασκευή το απόγευμα και το Σάββατο. Δεν μπορεί κανείς να βεβαιώσει αν αυτά έρχονται από την Αλβανία ή τη Μακεδονία την Πίνδο ή την Μοναρχία! Προς στιγμή πρόσεξε τον αριθμό κηλοφορίας, τον κατέγραψε αλλά μετά έσκια το σημείο. Τι νόημα έχει μια τέτοια εναισθησία. Αυτή έρεπε να την έχουν οι τοπικοί άρχοντες, οι ελεγκτικές αρχές, οι συννομιολογικές που πολυδιαφημίζονται για άλλες επιτυχίες και η νεοσύστατη αγροφυλακή. Όλοι όμως αυτοί αυτοί Παρασκευή απόγευμα μέχρι Δευτέρα πρωί ευρίσκονται σε κενό εξουσίας! Τι κι αν τα διαπίστωσε αυτά, την ανασφάλεια, και ο Δεσπότης μας και τα κατήγγειλε δημοσίως. Τι κι αν ο Διευθυντής Αστυνομίας τον διαβεβαίωσε ότι προσκαίρους απονείμει η δύναμη των παραμεθόριων τμημάτων.

Δεν χρειάζεται να σταθώ στο περιστατικό του απογεύματος της Παρασκευής. 30 Ιανουαρίου 2009, ημέρας των τριών Ιεραρχών. Περισσότερο ανησυχώ τον κόσμο, τους κατοίκους και κυρίως τους επισκέπτες η εξάρτηση του Κράτους και της Νομιμότητας στην περιοχή, στις αγριές. Και αυτό είναι το χειρότερο. Ακόμη και στον κόμβο του Κιλιακίου το Κράτος απονοιάζε. Δεν ξέχω αν αυτές οι παρατηρήσεις των περιφερειακών εντύπων και των ξεχωρισμένων ανθρώπων φθάνουν στους προθαλάμους των υπουργών πολύ δε περισσότερο στο Μέγαρο Μαξίμου. Οι αρχαίες πάντως απολήξεις των αισθητήρων νεύρων της Διοίκησης και της Πολιτείας έχουν εξαφανιστεί. Κι όμως έτσι εξαφανίστηκαν και οι Δεινόσαυροι! Δεν αισθάνονταν ότι τους ροκάνιζαν τα ποντίκια τα άκρα τους

ΜΙΑ ΠΑΛΙΑ ΕΙΔΗΣΗ- ΜΙΑ ΠΑΛΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Γνωστή είναι η υπηρεσία των Δήμων για τη φροντίδα των ηλικιωμένων στο σπίτι. Ανατρέχοντας σε παλιές ειδήσεις στη φ.τ.π. βρήκαμε μια παλιά προσπάθεια που είχε δημιουργηθεί από το Υπουργείο, πιλοτικά, σε 6 Δήμους. Είναι από το 1990 για το Δελβινάκι επί Δημαρχίας Μενελάου Βίλλη, μια ενίσχυση από τη Νομαρχία για το πρόγραμμα προστασίας ηλικιωμένων που λειτουργούσε στο Δήμο με δημοτικούς υπαλλήλους, εθελοντές και ενισχυτικές ιδιότητες. Η ιστορία λοιπόν έχει παραβληθεί και η αλληλεγγύη των υπαλλήλων, εθελοντών και ιδιωτών ήταν πηγαία και αιθέρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε της θερμές ευχαριστίες μας στους φίλους και συμπατριώτες για την συμπαράσταση, συναντίληψη, ενθάρρυνση και ενίσχυση στην εκδοτική μας προσπάθεια.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΜΠΟΝΤΙΝΗ

ΑΓΡΟΝΟΜΟΣ ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ - ΜΕΛΕΤΕΣ

Απολλωνίας 21 - 453 32 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
e-mail: nikibodini@mail.com
Τηλ.: 26510-44778
Κιν.: 6948574054

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΟ ΠΩΓΩΝΙ

Δύο χωριά στο Άνω Πωγώνι, το Βασιλικό και η Μερόπη κράτησαν και εφέτος τη παλιά παράδοση να γιορτάσουν τα Θεοφάνεια με κοινό τραπέζι και χορό. Μια παλιά παράδοση που γέμιζε με το «χτύπημα» των εικόνων, το παγκάρι της Εκκλησίας για τη λειτουργία των σχολείων και την πληρωμή των δασκάλων τα δύσκολα χρόνια. Τώρα βέβαια περιορίζεται η ανάμνηση στο κοινό τραπέζι και ένα μικρό αλλά δυνατό χειμωνιάτικο γλέντι με τη συμμετοχή όλων. Στο Βασιλικό παραβρέθηκαν πάνω από 100 άτομα και στη Μερόπη ξεπέρασαν τα 50. Μια παρέα έγιναν όλοι στη Μερόπη, στο ζεστό και συμπαθητικό χώρο στο «Μεσοχώρι», το Καφενείο του χωριού και η κομπανία του Σταύρου Ντέρου κράτησε το γλέντι και το κέφι μέχρι το πρωί. Έκοψαν την πίττα τους είπαν τις ευχές τους και δέχθηκαν τον χαιρετισμό του Δημάρχου που τίμησε αυτήν την ανάμνηση μιας παλιάς παράδοσης.

Δεν αξιολογούνται αυτές οι εκδηλώσεις με το πόσα άτομα παραβρέθηκαν στη γιορτή. Η μεγάλη τους αξία και σημασία είναι το γεγονός ότι συνεχίζονται να γίνονται και να τηρείται η παλιά παράδοση. Δεν είναι λίγο αυτό. Και αξίζουν τον έπαινο και τα συγχαρητήρια οι πρωτοστατούντες σε αυτά τα μικρά, αλλά κρουστά και ζεστά τραπέζια και η ευκαιρία που δίνουν και σε άλλους για ένα χειμωνιάτικο χαροκόπι.

ΟΙ ΡΟΜΠΙΑΤΙΝΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΚΟΨΑΝ ΤΗΝ ΠΙΤΤΑ

Στο Κέντρο «Γιαννιώτικα κοτόπουλα» του Μεροπαιού Παναγιώτη Σελεβού, στη Θεσσαλονίκη, έκοψε την πίττα η Αδελφότητα Μεροπαιών. Πολλοί ήταν παρόντες σε αυτή την καθιερωμένη γιορτή της Αδελφότητας. Τυχερή της χρονιάς η Σοφία Καραμυχάλη. Παράλληλα έγινε και η Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας με απολογισμό και αρχαιρεσίες για νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Τα αποτελέσματα θα ανακοινωθούν με την συγκρότηση σε σώμα των νέων μελών.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΣΑΝΤΕΣ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΕΚΟΨΑΝ ΤΗΝ ΠΙΤΤΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Ο Σύνδεσμος φοιτησάντων στο Γυμνάσιο Πωγωνιανής έκοψε την πίττα του στην Πωγωνιανή, στο εκεί Γυμνάσιο-Λύκειο κατά την ημέρα των Τριών Ιεραρχών. Προηγήθηκε εκκλησιασμός των Μαθητών και Καθηγητών με ομιλία και στη συνέχεια όλοι μαζί έκοψαν την πίττα στο αμφιθέατρο του Γυμνασίου. Ακολούθησε δεξίωση καθηγητών και άλλων παρόντων στο εστιατόριο του Τόμου μέσα σε μια φιλική και ζεστή ατμόσφαιρα. Οι παλιοί μαθητές που παραβρέθηκαν σε αυτή τη συμβολική γιορτή πέρασαν μερικές πολύ συγκινητικές στιγμές με αναμνήσεις και αναδρομές στα περασμένα και σε όσα χρωστούν σε αυτό το ακριτικό σχολείο.

Συστήματα Αλουμινίου

**ΚΩΣΤΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΘΩΜΑΣ**

Συν. Ανθούπολης
Νεοχωρόπουλο - Ιωάννινα
Τηλ. 6976285185

ΓΕΝΑΡΙΑΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

- * Απροσδόκητα ο Γενάρης έτρεξε με καλόν καιρό
- * Χωρίς μεγάλα κρύα και παγωνιές.
- * Με ευεργετικές βροχές και λίγα χιόνια στις κορφές μας.
- * Μας έπιασαν και λίγο οι Αλκυονίδες με λιακάδες!
- * Ο χειμώνας όμως δεν τελείωσε
- * Καρτερούμε με το μολύβι στο χέρι!

- * Οι πίττες έγιναν πλέον εθιμικές
- * Και η κοπή τους καθιερωμένη.
- * Γηγενών και αποδήμων!
- * Επιτοπίως και στα ξένα.
- * Ευκαιρία για μια επικοινωνία
- * Και για ευχές.
- * Αυτά δεν τα πιάνει η ...κρίση!
- * Ούτε κρίση ούτε απόκριση
- * Έχουμε περάσει και χειρότερα

- * Ανέκδοτα μας λένε οι κυνηγοί
- * Και οι σύλλογοί τους
- * Ότι, δηλαδή, προστατεύουν την πανίδα!
- * Κάπου αλλού ξεθυμαίνουν στις πινακίδες.
- * Τα περί εμπλουτισμού είναι αστεία.
- * Όσο για το φυσικό περιβάλλον
- * Αν αληθεύει,....κόβουν και κανένα ξύλο!
- * Να κατήγγειλαν έστω την λαθρούλοτομία!
- * Θα τους λέγαμε και μπράβο.

- * Ακούστηκαν και τα κάλαντα σε μερικά χωριά
- * Μια παρηγοριά για τους ηλικιωμένους
- * Και χαρά για τα παιδιά που βρέθηκαν στα χωριά
- * Η ζωή σιγοκαίει αλλά δεν σβήνει.
- * Και οι αναμνήσεις δένουν τα ζωνάρια της συνέχειας.

- * Θετική η παρέμβαση του Δεσπότη μας κ. Ανδρέου
- * Για την μείωση της δύναμης της συνοριοφρουράς
- * Και καλή η ανταπόκριση του Αστυνομικού Διευθυντή.
- * Περιμένουμε τη συνέχεια και το αποτέλεσμα.
- * Να θυμηθούμε ότι έχουμε Ποιμένα.
- * Και δεν είμαστε ξέφραγο μαντρί.

- * Δεν θα απαντήσουμε στον Δήμαρχο Δελβινάκιου.
- * Στην «σιαμαντούρα» που έστειλε.....
- * Χωρίς λογότυπο και «θυρεό»
- * Χωρίς σφραγίδα και....
- * Χωρίς υπογραφή.
- * Για να προστατεύσουμε το κύρος του Θεσμού.
- * Και για την δημοσιογραφική δεοντολογία και ευπρέπεια.

- * Καινούργιο μαγαζί-καφενείο αποκτά η Κατσάνιανη.
- * Καλορίζικο να είναι και καλές δουλειές.
- * Όμως το παλιό μαγαζί του Μήτσου Παπαγιάννη.....
- * Θα είναι η ταυτότητα του χωριού
- * Έγραψε ιστορία της Καστάνιανης και των ανθρώπων της.

- * Άντε και φεύγει και ο χειμώνας αυτός
- * Ο Φλεβάρης άρχισε να.... φλεβίζει!
- * Αλλά καλοκαίρι....μυρίζει!
- * Πλησιάζουμε για το Πάσχα.
- * Τί γρήγορα που περνούν οι μέρες τα....χρόνια!
- * Ας ετοιμαζόμαστε για την Πασχαλιά

- * Με μια καλή δόση αισιοδοξίας.
- * Τίποτε δεν μας φοβίζει.
- * Ξεχάσαμε ακόμη και την καταστροφική πυρκαγιά
- * Τίποτε δεν μας φοβίζει
- * Πέρασαμε και άλλες κρίσεις.
- * Κουράγιο και δύναμη

K.X.K.

ΑΝΟΙΞΕ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ

«Το στέκι του καρδάση» στην Πωγωνιανή
(Το παλιό μαγέζικο του Τόμου)

Καφέ-ψησταριά Καθημερινά

Τηλέφωνα: 26570-31416 Κινητό 6974106569

GOODY'S
Κ. ΓΚΟΥΜΑΣ και ΣΙΑ Ε.Ε.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 1 Κ. ΠΛΑΤΕΙΑ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2 ΔΩΔΩΝΗΣ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ ΝΕΟ ΑΙΜΑΝΙ

FLOCAFFE
ESPRESSO BARS
ΔΩΔΩΝΗΣ 11